

Kommentarer til mulighedskataloget 2027-2030

Afsender: Medarbejdere i Børnehuset Toftelund.

Vi oplever, at der i mulighedskataloget stilles flere forslag, som omhandler besparelse på områder, hvor behovene i realiteten er voksende. Vi oplever generelt et stadigt større antal af børn med sproglige og andre udfordringer, som har behov for en ekstra indsats udover, hvad vi kan tilbyde indenfor dagligdagens rammer.

001 Nedlæggelse af logopædårsværk i PPR

Vi ser stadig flere børn med sproglige vanskeligheder og mere komplekse udfordringer. I dag oplever vi, at der er en god adgang til logopædisk sparring og indsats, men vi er bekymrede for, at dette vil ændre sig, hvis antallet af logopæder reduceres.

Hvis ét logopædårsværk nedlægges, kan konsekvensen blive længere ventetid på både vurdering, sparring og opstart af en indsats. Det vil være i modstrid med ønsket om en tidlig indsats, hvor børn skal have den rette hjælp, før udfordringerne vokser sig større.

En længere ventetid vil samtidig lægge et større pres på det pædagogiske personale, som i ventetiden skal understøtte barnet uden nødvendigvis at have fået den nødvendige faglige vejledning.

Vi er desuden bekymrede for, om et øget arbejdspress på de tilbageværende logopæder kan få betydning for kvaliteten og omfanget af den indsats, det enkelte barn kan tilbydes.

Vi mener derfor, at det vil være uhensigtsmæssigt at reducere den logopædiske kapacitet på et tidspunkt, hvor vi oplever et stigende behov blandt børnene.

004 Nedlæggelse af fælles naturindsats på dagtilbud- og skoleområdet

Vi har haft stor glæde af de naturvejledere, som har været i vores børnehus, som har arrangeret ture og forskellige forløb både udenfor og indenfor. Børnene har fået en større forståelse for naturen og interesse herfor. Nogle medarbejder påpeger dog, at konceptet allerede var blevet væsentligt beskåret i forhold til sin oprindelige form med Naturbussen, som man var meget glade for. Og at det i en vis udstrækning havde forringet tilbuddet og dermed interessen herfor. Nogle medarbejder påpeger også, at man helst ser et kvalitetsinitiativ eller slet intet. Et sådant initiativ kan desuden opleves som "flødeskum" i en hverdag, som er meget presset, og i sidste ende ville man nok hellere have flere personaleressourcer i dagligdagen.

005 Færre special- og udviklingspædagogstillinger

Vi ser stadig flere børn med væsentlige og komplekse udfordringer. Hvis man vælger at mindske antallet af special- og udviklingspædagogstillinger, vil det medføre længere ventetid på at få den rette hjælp og støtte til både barnet og personalet omkring barnet. Derfor ser vi det som et meget problematisk og forkert sted at spare. Tværtimod mener vi, at området bør prioriteres endnu højere end i dag.

Vi ansatte løber allerede stærkt og gør en stor indsats for at skabe gode og trygge rammer for alle børn. Når vi beder om specialiseret hjælp, er det, fordi vi har brug for den – og derfor er det afgørende, at hjælpen kan komme hurtigt. Hvis antallet af special- og udviklingspædagoger reduceres, er vi bekymrede for, at ventetiden vil blive længere. Samtidig vil de tilbageværende medarbejdere være nødt til at prioritere endnu skarpere mellem de børn og børnehuse, der har behov for hjælp. Det kan betyde mindre mulighed for sparring, støtte og konkret hjælp til personalet.

Konsekvensen kan blive, at endnu flere komplekse opgaver skal løses af personalet i børnehuse selv. I praksis kan det betyde, at medarbejderne bliver tvunget til at vælge mellem at hjælpe et barn med særlige behov og samtidig være nærværende over for den øvrige børnegruppe, som også har brug for kontakt, omsorg og tryghed.

Et helt konkret eksempel kan være en eftermiddag på legepladsen. Et barn står i isbøden og spørger en voksen, om hun vil komme og købe en is. Den voksne vil gerne, men er samtidig nødt til kontinuerligt at støtte et andet barn for at forebygge, at barnet kommer i affekt og eksempelvis slår, sparker eller bider andre børn. En halv time senere står barnet stadig ved isbøden og græder, fordi den voksne endnu ikke har haft mulighed for at komme.

Med den nuværende normering er der ikke nødvendigvis en anden medarbejder, der kan træde til. Om eftermiddagen skal der samtidig tages imod og afleveres børn, sovebørn skal op, bleer skal skiftes, og eftermiddagsmaden skal gøres klar.

Det er netop her, den specialiserede støtte gør en forskel. Den handler ikke kun om det enkelte barn med særlige behov. Den er også med til at skabe mulighed for, at personalet kan være der for resten af børnegruppen.

En besparelse på special- og udviklingspædagogstillinger risikerer derfor at ramme langt bredere end de børn, der direkte modtager støtten. Den risikerer at påvirke nærværet, trivslen og kvaliteten for alle børn i vores dagtilbud.

006 ændret fordeling af medarbejdersammensætning i kommunens børnehuse

At sænke fordelingen fra 62 % til 58 % giver et indtryk af, at pædagogstillinger ses som mindre vigtige. For hvad sænkes den så til, når næste mulighedskatalog endnu engang forslår besparelser. At sænke andelen af uddannet personale vil desuden få betydning for det pædagogiske arbejde og fagligheden. Især for de børnehuse, som allerede er lykkedes med at have en procentdel på 58 % eller over. Forringelsen vil også påvirke muligheden for at tiltrække kvalificeret arbejdskraft fremover, da mange uddannede pædagoger og andet kvalificeret personale jo netop prioriterer steder med høj faglighed.

007 tilpasning af kommunal dagpleje

Konsekvenserne af en reduktion af cirka seks dagplejestillinger og større belægningsgrad vil være flere opgaver til de tilbageværende dagplejere. Derudover kan det give et større pres på børnehuse, hvis der på sigt er færre dagplejepladser eller mindre fleksibilitet i dagplejen.

Opsummering

Daginstitutionsområdet er allerede et område, som er ekstremt presset. Det er løbende blevet dokumenteret og belyst i officielle rapporter og fortællinger i de danske medier. Børn og unges mistrivsel er tårnhøj sammenlignet med tidligere, og den seneste PISA-undersøgelse beskriver markant nedgang i faglige kompetencer hos børn i 15-årsalderen, samt en væsentlig stigning i pjækkeri fra skolen. Dette sker ikke ud af det blå. Det sker når børn mistrives og rammerne ikke fungerer. Vi ved, at rammerne allerede er så skarpt beskåret på daginstitutionsområdet, at de meget ofte ikke helt fungerer i forhold til at forme velfungerende og kompetente børn og unge, som skal udvikle sig til selvstændige, velfungerende og ansvarstagende medborgere i vores fremtidige samfund. Da området i så høj grad har behov for at få tilført flere ressourcer, finder vi de foreslåede besparelser dybt problematiske især for vores børn og unge, men også i forhold til at styrke arbejdslivet og kvaliteten for de ansatte og dermed muligheden for at tiltrække yderligere kvalificeret arbejdskraft.